

5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020

† Κυριακή Ἐ΄ Νηστειῶν.

Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας (†522).

Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτωρος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου,
Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν
Θεσσαλονίκη.

ᾠχος α΄, ἑωθινὸν θ΄.

(Τυπικὸν Τριωδίου §§54-56).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος ᾠ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θουσφραγι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα ^Δ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σεισου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ε ν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα βη σαγαρ τον σταυ ρον η κο λη
 θη σας τον Χρι στον και πρατ τει σα ε ε δι δα α σκες
 υ πε ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ
 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α
 να τει δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ
 λε ται Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω
 σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον

θα να τον σκυλε ευσας και ε γερσιν δειξαςως Θε ος μη
 πα ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την
 φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου
 σαν σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων
 και σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ᾠδῆς Κε - ς

Τον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ραν τες νε
 κροι τη αστρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λε ε
 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α
 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας
 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα
 ντι εκ τα φκαι μο νω Θε ω η μων
 Δόξα.

Σταυρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτιρμον εν

μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το
κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα
να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νονταςως μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος 4 Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
κη σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κς ς
σς

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος 4 Πα ρ

Γ υ ναι κες προς το μνημα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι
ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
μα κα τε πληττε ναυτας ρ δι α του το α πελθουσαι
τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γερ σιν τον Α δην ε
σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος
και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως
φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου
Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν
των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στη σται η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δαμ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σει σου δο

ξ α τ η σ υ γ κ α τ α β α σ ε ι σ ο υ μ ο ν ε φ ι λ α α ν θ ρ ω ω π ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ϑ

Μ α ρ ι α τ ο σ ε π τ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο τ ο υ δ ο χ ε ι ο ν α

ν α σ τ η σ ο ν η μ α σ π ε π τ ω κ ο τ α σ ε ι σ χ α ο σ δ ε ι

ν η σ α π ο γ ν ω ω σ ε ω σ κ α ι π τ α ι σ μ α τ ω ν κ α ι

θ λ ι ι ψ ε ω ν σ υ γ α ρ π ε ε φ υ κ α σ α μ α ρ τ ω λ ω ν σ ω τ η

ρ ι α κ α ι β ο η θ ε ι α κ α ι κ ρ α τ α ι α π ρ ο σ τ α σ ι α

κ α ι σ ω ζ ε ι σ τ ο υ σ δ ο υ λ ο υ σ σ ο υ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ᾠδῆς Κε ϑ

Ε υ λ ο γ η τ ο σ ε ι Κ υ ρ ι ε δ ι δ α ξ ο ν μ ε τ α δι

κ α ι ω μ α τ α σ ε

Τ ω ν Α γ γ ε ε λ ω ν ο δ η η μ ο σ κ α τ ε π λ α α γ η

ο ρ ω ω ν σ ε ε ν ν ε κ ρ ο ι σ λ ο γ ι σ θ ε ν τ α τ ε θ α ν α α

τ ε δ ε Σ ω ω τ ε ρ τ η ν ι σ χ υ υ ν κ α θ ε λ ο ο ν τ α κ α ι σ υ ν

ε α υ τ ω τ ο ν Α δ α μ ε γ ε ι ρ α ν τ α κ α ι ε ξ α δ ε

παντας ελευθερωσωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Τιτα μυστηρια των παθων των δακρυσι ωμαθη

τραι κρινατε ο αγραπτων εν τω ταφω Α

γγελος προσεφθεγγετο ταις μισροφοροις ι δε τε υ

μεις τον τααφον και ησθητε ο σωτηρ γαρ ε

ξα νεεστητη μνηματος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

και ωματα σου

Αι ανθρωπι μισροφοροι εδραμον προς το μνη

μα σου θρηνολογισαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ειειπε θρηνη ο καιρος πεπαυται

μη κλαιετε την αναστασιν δε Αποστολοις ειει

παατε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι

καὶ ὠματὰς

Μυροφόροι γυναικες μετὰ μύρων

ἐλθὲσαι πρὸς τὸ μνηνῆμα σου Σωτὴρ ἐν ἡχρὸν

τὸ Ἀγγεελεὲς πρὸς αὐτὰς φθεγγόμενε νῆτι με

τὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λόγιζεσθε ὡς Θεός

γὰρ ἐξάνεστη τὸ μνηνῆμα αὐτός

Δὸ ξαπτήρι καὶ Ἰωάννης καὶ Ἁγίω Πνεύμα

τι

Προσκυνῶμεν Πατέρα ἑρὰ καὶ τὸν τῶν τῶν

Ἰουόντε καὶ τὸ Ἁγίον Πνεύμα τὴν ἀγίαν

ἀντρίαν ἀδα ἐν μιᾷ ἁτη οὐσίᾳ συντοίς

Σεραφείμ κρᾶζοντες τὸ Ἁγίος Ἁγίος Ἁ

γίος εἰ Κυριε

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τῶν αἰώνων

αἰώνων ἀμήν

Ζωοδοτὴν τε κῆσα ἐλυτρώσω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σσ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω προς

Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη λσ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος
Τὸ τρίτον

Α λλη λσ ι α Α λλη λσ ι α Α λλη
λσ ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ο ος
Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σσ
Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη
ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε
ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την
ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ σ σ σ σαι

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε α πο

στο λους ει ει πα τε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θει σαι προς το μνη η μα σ Σω

ω ω ω τερ ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε ντι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ν τα λο γι ζε σθε ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τ μνη η μα τος

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νεν Πα τε ε ε ρα και τον τ τ

Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην

Ζ ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α

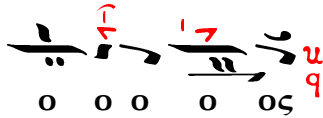
λλη λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

Α λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α Α

λλη λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο

δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

Τ οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ

γι νε ται ^Δ _δ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ _δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ _δ

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα

τρι προ πει α μα και Υι ω ^π _ρ δι α του το α σω μεν

τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α ^π _ρ

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ορητωνσων υψωσασμε νομων ^Δ αρε

ταις εκ λαμπρυνον ο θεος ινα υμνωσε ^π 9

Δ ε ξι α σου χειρι λαβων συ λο γε φυ λα ξον

με φρουρησον ^Δ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας ^π 9

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις καινου ργει

ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πατρι και λο γω ^π 9

Ἀντίφωνον Γ΄

Ε πι τοις ειρηκοσι μοι ο δευσωμεν εις

τας αυλας του Κυριου ^Δ ευφρανθημου το πνευμα

συ γχαι ρει η καρ δια ^π 9

Επι οίκον Δαβὶδ φόβος με γὰς ἐκεῖ γὰρ
θρόνων ἐκτεθέντων κριθηήσονται ἀπασί
αἰφυλαί τῆς γῆς καὶ γλωσσαι

Χ Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύ
ματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι τιμὴν προσκυνησὶν δοξάν
καὶ κράτος ὡς Πατρὶ τε ἀξίον καὶ τῷ Υἱῷ ὡδὲ προ
σφerein ἴμονας γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῆ φυῦσει ἀλλ
οὐ προσωποῖς

Τὸ Προκείμενον.

Νυν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος θεσομαι
ἐν σωτηρίῳ παρησία σομαι ἐν αὐτῷ

Στίχος α΄. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος θεσομαι
ἐν σωτηρίῳ παρησία σομαι ἐν αὐτῷ

Στίχος β΄. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Ν
Δ
δ
 υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος Δ
δ θη σομαι εν
 Σω τη ρι ωπαρ ρη σι α α σομαι εν αυ τω ω ω π
ρ

ΤΑΞΙΣ ΕΘΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἵ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π
ε
 α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ζ
 ι νε σα α τω πνο η η η ζ πα σα τον
χ
 Κυ ρι ο ο ον Δ

Ἵ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἵ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἵ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἵ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἵ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἵ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑθθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐθθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἕστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες

τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἅν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἅν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χειρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χειράς μου, καὶ φέρε τὴν χειρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε
λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτιθμων σ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μ ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μ ε και α πο της α μαρ τι ας μ ε κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Καρδιανκαθαρανκτισονενεμοιοθε
ος καιπνευμαευθεσεγκαινισονεντοιςεγκαιτοις

με

Μηαπορριψησμεαποτπροσωπσ και
τοπνευμαστοαγιονμηαντανελησ απε

με

Αποδοςμοιτηναγαλλιασιντουσωτη
ριουσ καιπνευματιηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξωανομουσταςοδσσ καιασε
βεισεπισεεπιστρεψσι

Ρυσαιμεεξαιματωνοθεοςοθεοςτης
σωτηριιασμαγαλλιασεταιηγλωσσαμητην
δικαιοσνησ

Κυριεταχειλημουανοιξεισ καιτο
στομαμαναγγελειτηναινεσινσ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^β

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σεις ^β

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ

την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ

σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^β

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς ^Δ και ε λε η σον με ο θε ος ^Δ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

ᾠχος ᾠδῆς Νη ρ

Δ ^{Νη} ο ο ξα Πα α τρι ι και γι υι ω ^β και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ
υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ
το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι
ο ο ο ον οσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο
ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως
οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ
σπλα αγ χνω σ ε ε λε ε ε ε ει
K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας
των αι αι ω ω ω νων α α μην
T ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι
τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις
γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η η ην
α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι
ον μη ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας
ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με
Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πάσχα

Πα
Ἐλεησον με ο Θεος κα τα το με
γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος τω νοικτιω μων σθ
ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α μθ
Νη Πα
Τα πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων
μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας
τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α
αντης κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το
ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο
Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον
με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο
ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου καὶ τῆς Ὁσίας.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγῆ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὸν Πλούσιον καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφραινομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω· Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὡσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσὴν τε ἐσθῆτα· ἀλλὰ μή με ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκείνον ἐκπέμψεις.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνετο πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι, ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις κατεκρίθη· ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροοσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε Μῆτερ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ἔτερος. Κανὼν τῆς Ὁσίας Μαρίας.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ πειρασμῶν παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ ἀπερίγραπτος καὶ

προαιώνιος, όλοφαῖ σε άστέρα έξ Αιγύπτου άναδείκνυσιν, ό γινώσκων Κύριος τά πάντα πρίν γενέσεως.

Δόξα.

Θείων ένταλμάτων, σεμνή άγνοοῦσα, θεϊον εϊκόνισμα, Θεοῦ έρρύπωσας· θεία προνοία δέ πάλιν άπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεϊσα πράξεσιν, Όσία ταϊς ένθέοις σου.

Καί νῦν. **Θεοτοχίον.**

Ώ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εύσπλαγχνίας καί τῆς άφάτου σου, συγκαταβάσεως! όπως τήν πρότερον Πόρνην, ταϊς Μητρός σου παρακλήσεσιν ώς άγνήν καί άμωμον Άγγέλοις καθωμοίωσας.

Ώδῆ γ'. Ό άναστάσιμος.

Ώχος α'. Ό εϊρμός.

Ό μόνος εϊδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὔσιας τήν άσθένειαν, καί συμπαθῶς αὐτήν μορφωσάμενος, περίζωσόν με έξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοαν σοι. Άγιος, ό ναός ό έμψυχος, τῆς άφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ άγία άναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Άγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καί καταβῆναι πρός με ηῦδόκησας, άνύψωσάς με δια σταυρώσεως, τοῦ βοαν σοι. Άγιος, ό τῆς δόξης Κύριος, ό άνείκαστος έν άγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῆ άγία άναστάσει σου, Κύριε.

Ζωῆ ένυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καί φθαρέντα με, ώς συμπαθῆς Θεός ένδυσάμενος, εϊς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρήξας, καί νεκροῦς τριήμερος, άναστὰς άφθαρσίαν ήμφίασας.

Θεοτοχίον.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ήμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα έν γαστρί, Παρθένε δια Πνεύματος, τοῦ παναγίου έμεινας άφλεκτος· έπει σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη άκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ άστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. Ώδῆ γ'.

Ώχος πλ. δ'. Σὺ εϊ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ώς έσωσας, έκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὔτω με έκ τοῦ πυρός, ρῦσαι τῆς γεέννης τὸν άνάξιον δοῦλόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Πλούσιος τοϊς πάθεσι καί ήδοναϊς εϊμι Κύριε· Λάζαρος δέ πένης τῆ στερήσει άρετῶν, άλλά σῶσόν με.

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Κόκκινον καὶ βύσσινον, ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε τὰς προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Τῆς Ὁσίας. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας, ἐγγισάσῃ πράξεις ταῖς ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἄδου, συντρίψας σθένει Θεότητος, πύλας τῆς μετανοίας σοι, ἀνοίγει Πάνσεμνε· πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον τῆς ἀμαρτίας, μακρόθυμε τὴν πρὶν γεγενημένην, ὄπλω Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ προσκυνήσει ἀνέδειξας, ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα, καὶ πανουργεύματα, ὅλως τροπομένην εὐσπλαγχνε.

Δόξα.

Λύτρον ὑπὲρ ἀπάντων, τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα, λουτρῶ τῶ τῶν δακρῶν, σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται, λέπραν δεινὴν νοσήσασαν, κακίστης πράξεως, ὅλως ὁ τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γάρ, θεοπρεπῶς κατεσκήνωσε, λύσιν πταισμάτων ἅπασι τοῖς ἀμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁσίας.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις Χριστοῦ Νύμφη σήμερον, τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθη, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας Σταυροῦ τῶ ὄπλω καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον, δι' ἐγκρατείας καὶ δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῶ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Κάθισμα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου θεάσασθαι, ἱερῶς αἰοῖδιμε, τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν αἰτούμενοι, τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εἰς ἴλυν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεπον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με πάσης ἁμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Σεραπίωνος, καὶ

Νικηφόρου, ἐν Κορίνθῳ ἀθλησάντων. (†251)

Στίχ. Σπεύδεις, ὀκλάζων Κλαύδιε πρὸς σὸν γόνυ,
Τομῆ κεφαλῆς, πρὸς Θεοῦ δραμεῖν γόνυ.

Πέμπτη Κλαυδίου κεφαλὴν τάμε χεῖρ φονόεσσα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ. (†886)

Στίχ. Θεσσαλονίκη, σχοῦσα καλὰ μυρία,

Καὶ Θεοδώραν πλοῦτον ἄσυλον φέρεις.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀθλησάντων. (†304)

Στίχ. Σὺν τῇ συνάθλῳ, Δίδυμε, τμηθεὶς φλέγη.

Φέρων σὺν αὐτῇ δίδυμον τιμωρίαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θέρμου, πυρὶ τελειωθέντος.

Στίχ. Θέρμην ἔρωτος ἐνθέου Θέρμος φέρων,

Θέρμην πυρὸς φλέγοντος ὡς ψῦξιν κρίνει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν κυρίας, ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Θέρμου, καὶ τῆς δούλης αὐτῆς, ξίφει τελειωθείσων.

Στίχ. Ἐχρῆν ἔπεσθαι κυρία τὴν δουλίδα,

Ἐκ γῆς ἰούση πρὸς Θεὸν διὰ ξίφους.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πομπηίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Ὡς ζῶν πρόβατον, Πομπῆιε, Κυρίου

Χέεις, ἀμελχθεὶς αὐχένα ξίφει, γάλα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν χρισθεὶς καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς καὶ δόρατι ἔνδον τῆς πυρᾶς τρωθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἄθλος τριπλοῦς Ζήνωνι, πίσσα, πῦρ, δόρου.

Οἶμαι δι' ἣν ἔπασχε ταῦτα Τριάδα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχ. Ἰσοῦ μετέσχον καὶ στέφους, ὡς καὶ τέλους,

Τερέντιος, Μάξιμος, οἷς τομῆ τέλος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Στίχ. Ἀθληφόρους τίθησι Λεσβίας κόρας,

Μίαν, δύο, τρεῖς, τέσσαρας, πέντε ξίφος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Σαμίου, ἐν Νεᾷ Ἐφέσῳ ξίφει τελειωθέντος. (1801)

Στίχ. Τομὴν ὑποίσας, ὦ Γεώργιε, ξίφους,

Χαρᾶ ἀπέπτῃς εἰς χαρᾶς τὸ χωρίον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς πληθούς τῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Βορείῳ Ἀφρικῇ ἀναιρεθέντων ἐν αὐτῇ τῇ λαμπρᾷ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα, ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος ἀρχηγοῦ τῶν Βανδάλων

Γιζεριχου. (459)

Στίχ. Λατρεύοντες Ἀρνίον ἡμέρα νίκης,
Ἀπήρθησαν πεφοινιγμένοι εἰς δόξαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὀσίου Βεκάνου (Bécán), ἐνὸς τῶν δώδεκα ἀποστόλων καὶ φωτιστῶν τῆς Ἰρλανδίας. (5' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὀσίας Ἐθελβούργης (Ethelburga), εὐσεβεστάτης βασιλίδος καὶ ἡγουμένης τοῦ Λάϊμιγκ (Lyning), ἐν Κέντ τῆς Ἀγγλίας. (†647)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Ἀργυρῆς, τῆς ἐκ Προύσης, ἐν Πικριδίῳ, ἦτοι Χάσκιοῖ, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρκτῇ τελειωθείσης. (1721).

Στίχ. Ἡ Ἀργυρῆ δὲ τοῖς φυλακῆς βασάνοις
Ἵπὲρ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Παναγιώτου, ἐν Ἱεροσολύμοις τὴν κάραν τμηθέντος, ἐν ἔτει ,αωκ' (1820).

Στίχ. Ὁ Παναγιώτης ἀποτμηθεὶς τῷ ξίφει,
Ἀπάντων Ἀγίων ὁμόσκηνος ὤφθη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ Πέμπτῃ τῶν Νηστειῶν, διετάχθημεν παρὰ τῶν Ἀγίων Πατέρων μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὡς ὑπόδειγμα μετανοίας γενηθείσης.

Στίχ. Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερῶρη πάλαι.

Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Τῆς Ὁσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ καὶ σήμερον, ἐγγίζοντος ἤδη τοῦ τέλους τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διεγερσιν τῶν ραθύμων καὶ ἁμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τὴν ἐορταζομένην Ἀγίαν.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν, μνήμην ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Μυστικοῦ Θεολόγου, τοῦ Θεσσαλονικέως, μαθητοῦ καὶ βιογράφου γενομένου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν ἔτει ,ατοθ' (1379) κοιμηθέντος.

Στίχ. Θεοῦ φίλος πέφηνας Ἀρχιεράρχα,
Θεὸν ὡς ἐδόξασας λόγῳ καὶ ἔργῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ Ε' τῶν Νηστειῶν, ἔτι μνήμην ποιούμεθα καὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ ἐκ Γάνου καὶ Χώρας, τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, πατρὸς καὶ προστάτου τῆς Νήσου Καλύμνου, ὅπου καὶ τὸ σκῆνος αὐτοῦ σῶον καὶ ἀλώβητον διασώζεται.

Στίχ. Σάββα τοῖς πάλαι ἀμιλληθεὶς Ἀγίοις,
σὺν τούτοις δεδόξασαι θαύμασι πλείστοις.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σ τε φα νων δο ξησ α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως σ τς υ ψι
 στς ο ο προ φητης Αβ βα κςμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σς Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς
 σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ενσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον
 και η γαλ λι α σε το πνευ μα μς ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μς

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοι σαυ τον

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
⁶ ^{7x} ^χ
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
⁶ ^{7x}
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8}
Κ α θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
⁶ ^{7x} ^Δ ^{7x}
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
⁶ ^{7x} ^χ ⁶ ^{7x}
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
⁶ ^{7x}
νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

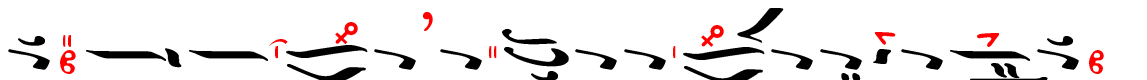
6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω ^{B8} χαι ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

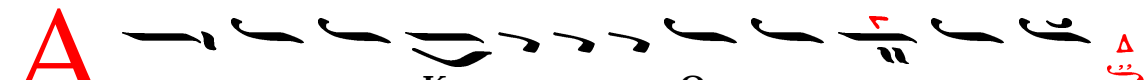
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

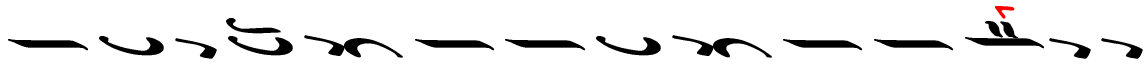

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων ^(δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

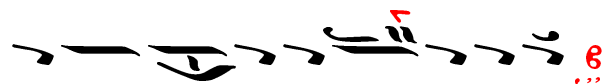

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

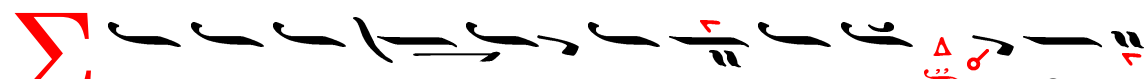
ὁ β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Θ'.

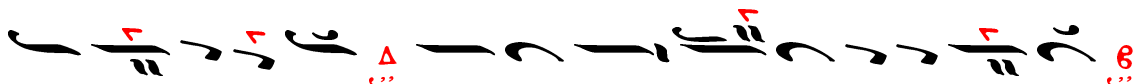
Ἦχος Βου-θ

Σ

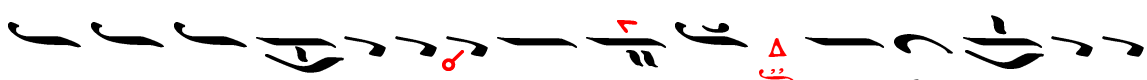
 υγ κε κλει σμε ε νων Δε ε σπο τα των θυ υ

 ρων ω ως ει ση ηλ θες τδς Α πο στο ο λδς

 ε ε πλη σας Πνευ μα τος Πα αν α γι ι δ

 ει ρη νι κως ε εμ φυ ση η σας οις δε σμειν τε ε

καιλυ υ ειν τας α μαρ τι ι ας ει ει ρηκας
 και ο ο κτω με εθ η με ε ρας την σην πλευ ρα α α α
 αν τω Θω μα υ πε δει ξας και αι τας χει ει
 ρας μεθ ου βο ω ω μεν Κυ υ ρι ος και Θε ε
 ος συ υ υ πα αρ χεις

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

πο δει γμα με τα νοι οι ας τοις ε χσ σι
 σε Ο σι α Μα ρι α Χρι στον δυ σω ω πει
 εν τω και ρω της νη στει ας τσ το η μιν δω ρη
 θη ναι ο πως εν πι στει και πο θω σε α σμα
 σιν ε ευ φη μω μεν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο με
 νων η χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ
 θε νε Μη τηρ Κυ ρι σ αν τι λα βσ μσ και
 ρυ υ σαι των αι ω νι ων βα σανων

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ
 τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ
 ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ
 τ

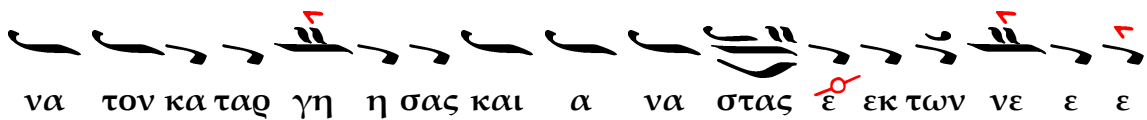
Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα
 α α θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α
 α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι
της δυ να με ε ε ως α α αυ

τα

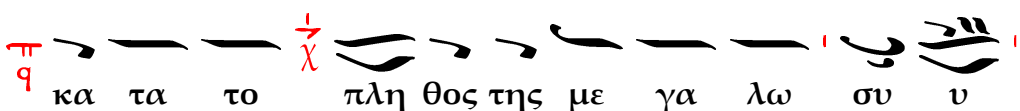
Oσταυρον υ πο μει ει ει νας
σταυρον υ πο μει ει ει νας και τον θα

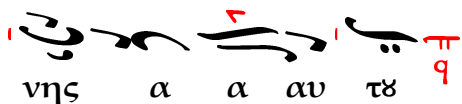

να τον καταρ γη η σας και α να στας ε εκ των νε ε ε

κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε

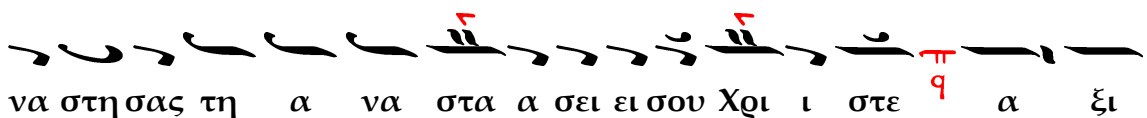

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

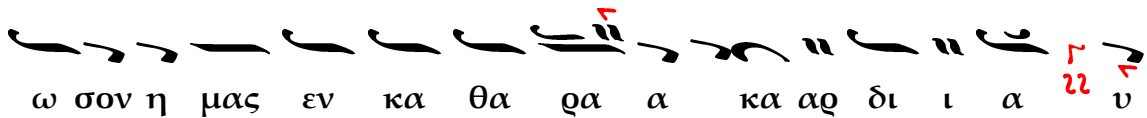
Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

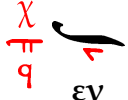

νης α α αυ τα

Oτον Α δην σκυ λε ευ σας και τον αν θρω πον α

να στησας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ω σον η μας εν κα θα ρα α καρ δι ι α υ

μνειν και δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

Tην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθης ε
 εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πη ρ χες τω ω
 ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και
 ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης
 ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο
 ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ
 ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ τῆς Ὁσίας Προσόμοια γ' εἰς δ'.

(κατ' ἀπαίτησιν τοῦ ΤΜΕ τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις).

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτίας, μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαντήριον· ἡ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ Θεόφρον, πεπραγμένων, ἡ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο· Εἰκόνι γὰρ προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεόπαιδος, πάντων καταγνοῦσα, παισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν, ἐν παρῶρησίᾳ τὸ τίμιον, Εὐλον προσεκύνησας.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σὲ μὲν διεκώλυε, ...

Στίχ. ζ'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας, καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρῶρησίᾳ ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. η'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε

τὰ διαβήματά μου.

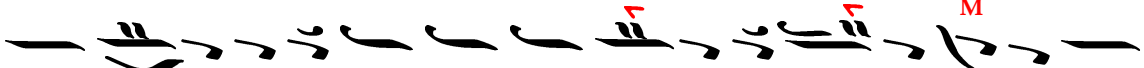

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν ἐν παρόρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος 9 Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ξα Πα ^πτρι και Υι ω ω ⁹ και Α γι ω Πνε ε
ε ^πευ μα α α α τι ⁹

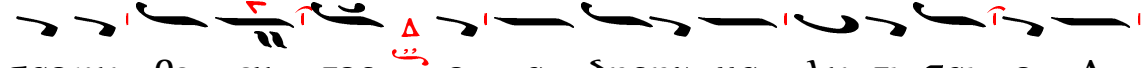
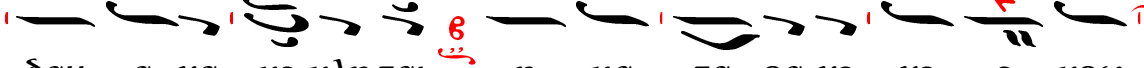
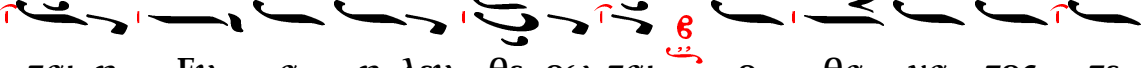

Ο ^{Πα}υκ ε στιν η βα ^πσι λει ει α α του Θε ε ου ⁹

^{Πα} βρω ω ω ^πσι ις και πο ο ο ο σις ⁹ αλ λα δι και
ο ^πσυ νη και α ^πσκη σις ²² συ υν α γι ι ι ι
α ^πα α α α σμω ⁹ ο ^πθεν ου δε πλου σι ι οι ει σε
^Μ λε ευσον ^{Πα}ται ε ε εν α α α αυ τη ^π αλλ ο σοι ⁹
τους ^πθη σαυ ρους αυ ^πτων ²² εν ^πχερ σι πε νη των α
α ^ππο τι ι ι ι θε ε ε εν ^πται ⁹ ταυ τα και Δαυ
^Μ ιδ ο Προ ^{Πα}φη η της δι ^πδα α σκει λε ε ε ε ε
γων ^π ⁹ δι ι και ο ος α α νηρ ο ε λε ω ων
^Μ ο ο ^{Πα}λην την η ^πμε ε ε ε ραν ⁹ ο κα τα τρου

 φων του Κυ ρι ι ου ²² και τω φω τι πε ρι πα τω ω ων
^M ^{Πα}

 ο ος ου μη προ σκο ο ο ο ο ψη ⁹ ταυ τα

 δε πα α αν τα προς νου θε σι ι αν η η μων γε
^{Πα}

 ε ε γραα α α πται ⁹ ο πως νη στευ ο ον τες ²² χρη

 στο τη τα α ποι η η η η σω ω ω ω μεν ⁹

 και δω η η μιν Κυ ρι ι ος ²² αν τι ι των ε

 ε πι ι γει ει ω ων τα ε ε που ρα α α α νι ι ι

 ι α ⁹

Καὶ νῦν...

⁹Ἦχος Δι-Ϟ

⁹περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε ⁹ δι α γαρ τ ε εκ σ θ

 σαρκω θε εν τος ²² ο α δη ση χ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται ⁹ η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ⁹ ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ⁹ δι

ο α νυ μνεν τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ⁹

Π ρος δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας⁹

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην⁹

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος⁹

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας⁹

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα

σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα νατος ε λε η σον η

μας

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας

Σ η με ρονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν και γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
 λα αν θρωω πε **τὸ τέλος** πε ε ε ε

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ σ ι α
 * * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
 στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
 μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
 νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα
 σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα αν θρωω πε π^9

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος π^9 Γα ρ

Ε ν σοι Μη τερ α κρι βως Δ^9 δι ε σω θη το κα
τει ει κο να ρ^2 λα βη σα γαρ τον σταυ ρον Δ^9 η κο λη
θη σας τον Χρι στον Δ^9 και πρα τῶ σα ε ε δι δα α σκες ρ^2
υ πε ρο ρα αν μεν σα ρ κος Δ^9 πα ρε ερ χεται γαρ ρ^2
ε πι με λει σθαι δε ψυ χης Δ^9 πραγ μα τος α θα α
να τῶ ρ^2 δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ
λε ται Δ^9 Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α σου ρ^2

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π^9 Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ρ^2 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων Δ^9 δω ρε αν ε λα βε τε Δ^9 δω ρε α αν δο ο
τε η μιν ρ^2

Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α τος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἦ Πα

Ν ^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

Α ^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

A^{Κε} θα α α α χα α α α α α να α α α α

M α λιε ε **A**^{Κε} θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε ε

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Τίτλος Ἀποστόλου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Ἑβρ. θ' 11-14).

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνης, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου Αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ Αἶμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ Αἶμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου, ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῶς τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϝ ϝ ϝ

ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λϝ

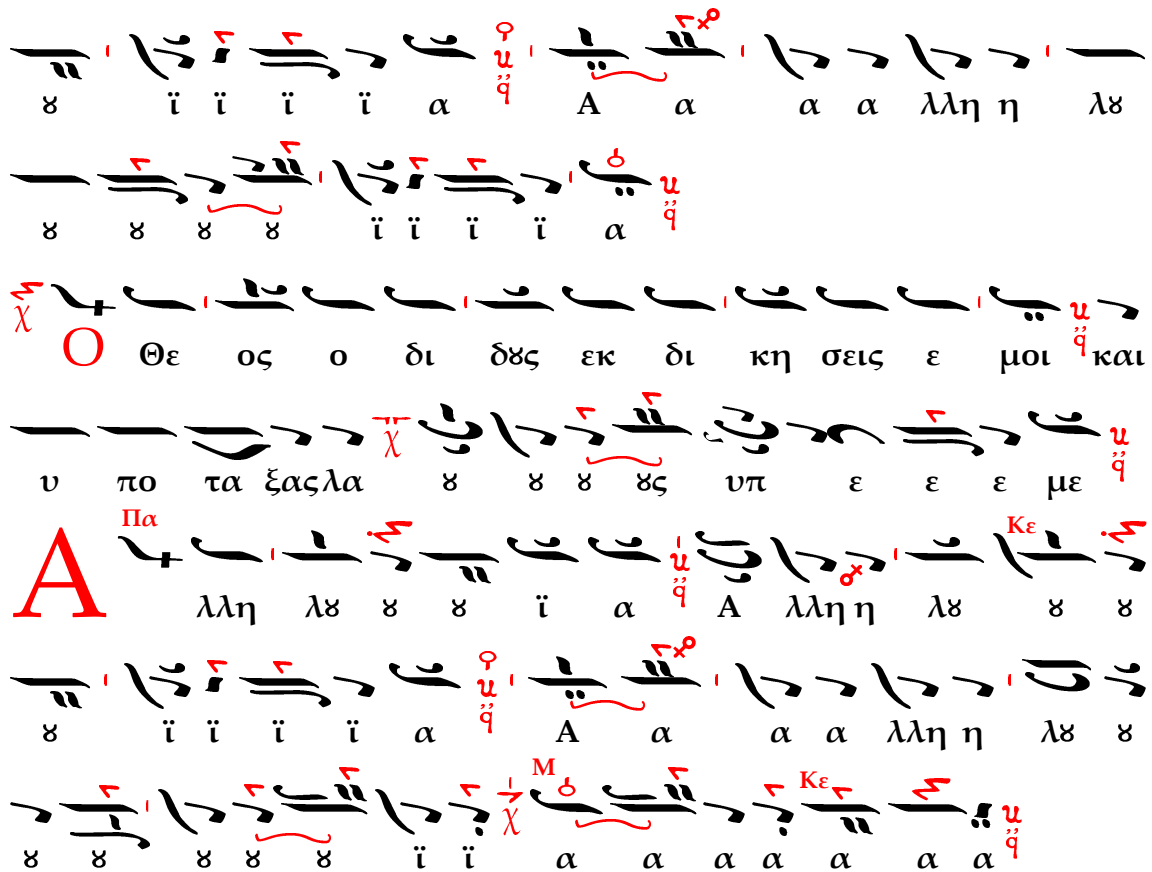
ϝ ϝ ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α

Χ Ζη Κυ ρι ος και ευ λο γη τος ο Θε ος μϝ

^{u q} και υ ψω **Χ** θη τω ο Θε ος της σω τη η η ρι

ι α α ας μϝ

Α ^{Πα} λλη λϝ ϝ ϝ ἰ α ^{Κε} Α λλη η λϝ ϝ ϝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ε΄ Νηστειῶν (Μαρκ. ι΄ 32-45).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν αἰτήσωμέν ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποιησαί με ὑμῖν; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ

μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλη γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὅς ἂν θέλη ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ᾠχος ἰΐ Δι σ

ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ²²

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Δευτέρᾳ.

ᾠχος ἑ Πα φ

Ο ^{Πα} ι τα ^Μ α α α α α α α α α α α
^{Ζω} Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου χε
 ρου βι ι ι ι ι ι ^{Δι} ιμ ⁹ μυ υ υ υ στι ι ι ι
 ι ι κω ω ως ^{Πα} ²² ει κο νι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ζο ο ο ο ον τες ⁹ και αι αι αι τη η
 η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι ζω ο ^{Δι} ⁹ ποι ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ²² Τρι
^{Κε} α α α α α α α α α α α α α α α

α α α τρι α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι

Πα τον τρι σα α α α γι ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ον προ σα α α α α α δο ο ο ο ον τε

ε ε ες πα α σα αν την βι ω ω τι ι ι

ι ι ι ι ι βι ω τι ι κη η η η η η η η

ην α πο θω ω ω με θα α με ε ε ε

ε ε ε ε ε ρι ι ι με ρι μναν

Ω ω ως το ο ο ο ο ο ον Βα

α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α α α α α λα α α α α α α των ο ο

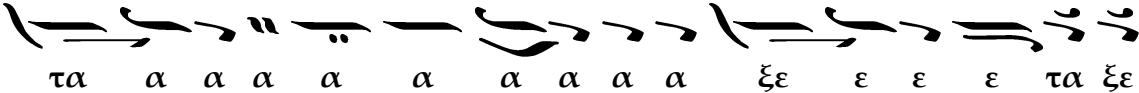
λων υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο με ε ε ε ε νοι

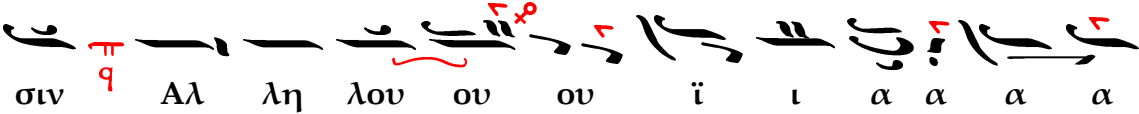
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

αι αι αι αι αι α ο ρα α α τω ω ω ω ω

ω ω ω ως δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον

 τα α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε

 σιν Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

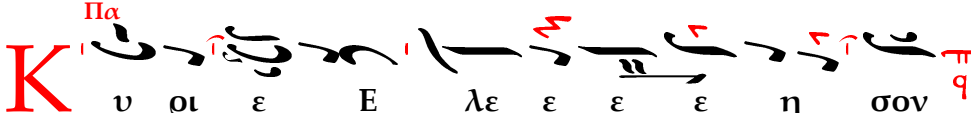
 α α α α α α α α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

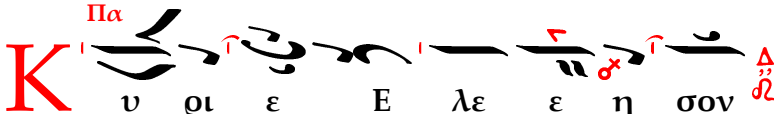
(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον

 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον

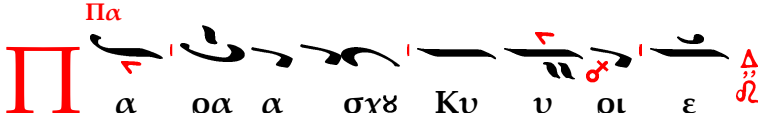
 Κ υ ρ ι ε Ε λε η σον

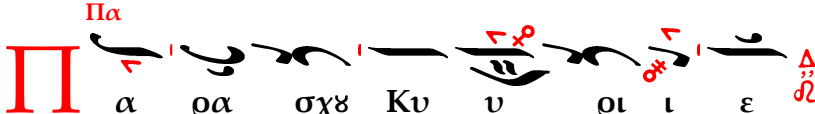
 Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η η σον

 Π α ρ α α σχϝ Κυ υ υ υ ρ ι ε

 Π α ρ α α σχϝ Κυ υ ρ ι ε

 Π α ρ α σχϝ Κυ υ ρ ι ι ε

 Π α ρ α α σχϝ Κυ ρ ι ε

 Π α ρ α σχϝ Κυ ρ ι ε

^{Πα}
Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

^{Πα}
Σ οι Κυ υ ρι ι ε

^{Πα}
Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

^{Πα}
Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ^{Πα}
μϞ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ και

κα τα φυ γη η η η μϞ και αι ρυ υ ςη ης

^{Πα}
μϞ

^{Πα}
Α γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ ^{Δι} Κυ ρι

ος ςε ρε ω μα α α α μϞ ς ς ς ς και κα

^Μ ^{Πα}
α τα φυ υ γη η η η μϞ και αι ρυ υ

υ υ ςη η η ης μϞ

^{Πα}
Π α τε ρα γι ον και Α γι ον Πνευ μα ^{Δι}

^{Δι} Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον ^{Πα} και αι α α

χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ

καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

^{Πα}
Ε ε λε ον ει ρη η νης ^Δ θυ ^π σι ^π αν ^π αι
^π νε ^π ε ^π σε ^π ε ^π ως
^{Πα}
Κ αι με ε τα α τσ Πνευ μα ^Δ το ^π ος ^π σθ
^{Πα}
Ε ε χο μεν προς τον Κυ ^Δ ρι ^π ι ^π ον
^{Πα} ^{Μ Πα}
Α α ξι ο ον και αι ^Δ δι ^π ι και αι ^π ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

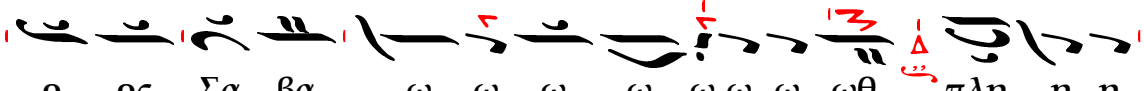
Μέλος ἀρχαῖον, συντηηθέν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι - θ

^{Δι}
Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

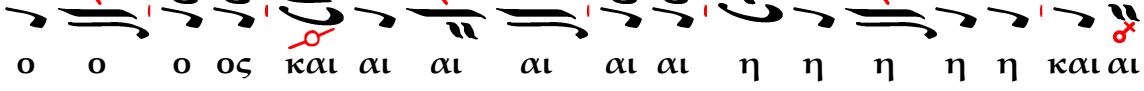
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

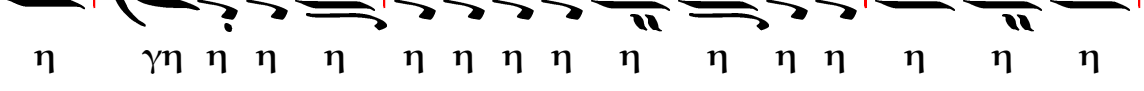
η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου ου ρου ου

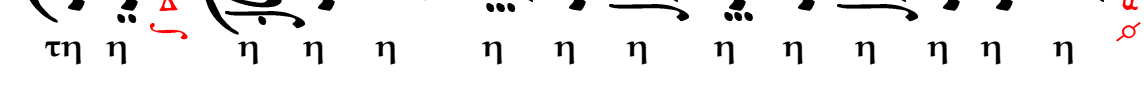
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

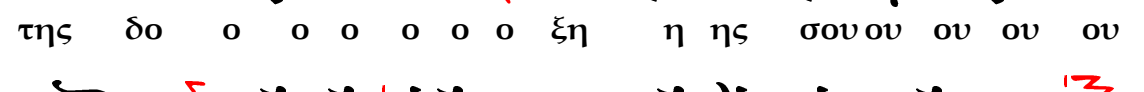
η γη η η η η η η η η η η η η η η

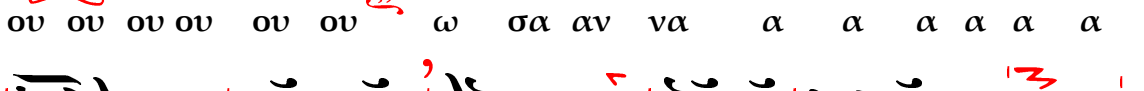
τη η η η η η η η η η η η η η η

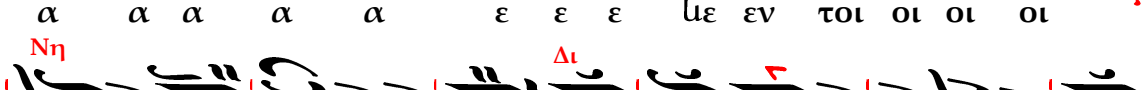
η γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η η γη

της δο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

ροι οι οις υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι στοι

οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο ος

ο ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο

μα α α ρα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου

σα η η κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω
 πων το ο γε νος η γι α σμε νε να ε και Πα
 ρα δει σε λο γι κε παρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ
 ης Θε ος ε σα ρκω θε και παι δι ον γε γονεν ο προ
 αι ω νων υ πα ρχων Θε ε ος η η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μ. Βασιλείου, στιχηραρικόν.
 Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Κε δ

T^M η ην γα α α α αρ ση η η ην μη η η
 η η τρα α α α α α αν θρο ο ο ο
 ο νο ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ποι οι οι
 οι οι ροι οι οι οι οι οι οι η η η η η
 η η η η η ε ποι η σε και τη ην ση η
 η η ην γα α α α στε ε ε ε ε ρα α
 α α α α α πλα α τυ υ τε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α αν ς ς ς
 ς ς ς ρα νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Ἑ Πα ρ

A ^M ι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει
^M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Πα} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Κε} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Πα} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Πα} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Νη} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Πα} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Κε} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^M ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Πα} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
^{Νη} ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δισ)}

Tο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον ^Ζ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος ^Δ